

2013

**VÁNOČNÍ
BOZKOVÁČEK**

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

dovolte, abych v několika větách shrnul konání obce za uplynulý rok a sdělil Vám několik svých názorů. Jarní období se neslo ve znamení příprav na akce, které byly naplánovány pro realizaci při sjezdu rodáků. Tím bych mohl začít.

Myslím, že se nám společně s Vámi podařilo zorganizovat důstojné oslavy výročí včetně bohatého doprovodného programu, že Vy i naši přátelé a rodáci máte na co vzpomínat. Byli jsme jako pořadatelé rádi za pomoc s naplněním programu, kdy nám pomohli lidé, kteří nějakým způsobem přišli s naší obcí do styku, a to jak na poli sportovním, tak i kulturním. Pro příklad bych uvedl vystoupení Pavla Balaše na trialovém motocyklu, Davida Pabišky s jeho motocyklem z Dakaru nebo skoro hrdinský čin Jindřicha Šikoly, který dokonce kvůli našemu sjezdu přizpůsobil soustředění biatlonové reprezentace žen, aby nás děvčata mohla navštívit. Samozřejmě nelze zapomenout na přístup členů všech spolků fungujících v naší obci, kteří zodpovědně přistoupili k přípravám a organizaci.

Jen utichlo veselí, objevila se zde těžká technika a začala rekonstrukce silnice. Po několikaletém jednání se podařilo dovést zástupce kraje k této investici, která samozřejmě přinesla spoustu problémů. Ty jsme se snažili usměrňovat ve prospěch obce a Vás, občanů. Největším problémem je ovšem pokračování a dokončení této silnice, to se nejeví pro následující rok optimisticky.

Obec na tuto akci navázala projekty, rekonstrukci chodníku, rekonstrukcí poškozených částí kanalizačního systému a dokončila rekonstrukci části starého vodovodu, který rovněž z minulosti čekal na rekonstrukci silnice.

V polovině prázdnin se rozeběhly práce na zateplení a výměně oken u základní školy. Je to určitý trend dnešní doby, tak se snažíme prostředky, které plynou do těchto projektů ze Státního fondu životního prostředí, co nejefektivněji využít. Na tomto projektu se architektonicky podílí Filip Balatka, který obstarává návrhy řešení jednotlivých prvků, a proto je po této stránce škola velice povedená. Z ulice jsem zaznamenal samou chválu a ta patří za toto řešení především jemu. Další pan Jaroslav Hlava se k realizaci školy postavil čelem a nabídl pomocnou ruku při řešení detailů s pískovcovou omítkou, ty vzhledem k nadcházejícímu počasí dokončí z jara.

Po celý rok velmi dobrou úroveň prokazují naše spolky a to je asi to nejdůležitější pro naplnění volnočasových aktivit člověka dnešní doby. Když jdu Bozkovem a vidím, že ve škole někdo trénuje na hudební nástroj, v tělocvičně se svítí a natřásají se tam naše ženy, v so-

kolovně se svítí, protože tam trénují hasiči, divadelníci, motorkáři, volejbalisti a nebo se tam obyčejně něco chystá, tak si říkám, aby nám to takhle dlouho vydrželo a dokázali jsem to ve spolupráci s Vámi provozovat vždycky.

Všechny tyhle věci nejsou samy sebou, vždycky za nimi někdo stojí a je velmi dobře, že Bozkov má těchto lidí hodně a že dokážou bez nároku na odměnu tuto činnost vykonávat, mnohdy celý život.

Samozřejmě to s sebou jako všechno nese úspěchy a někdy i jiné pocity. Ale nač chmury v tomto čase, pojďme chválit.

Letos se dařilo poměrně všem odvětvím. Fotbalové týmy Sokola si vedou velmi dobře i po letních postupech do vyšších tříd, založeno bylo nové družstvo nejmenších fotbalistů. Přišli k nim i noví trenéři a podzimní část dohromady velmi dobře zvládli.

Byl jsem na výroční schůzi hasičů a vyslechl si výčet úspěchů a četnost akcí, kterých se účastní a nebo je pro nás pořádají. No, nestačil jsem žasnout. Hlavně postup dorostenek na mistrovství republiky je obrovským oceněním jejich dřiny a práce všech okolo. Samozřejmě že příkladná je i jejich práce s mládeží.

Motosport naplnil rovněž svůj plán, uspořádal velmi populární závody a zúčastnil se vrcholné světové akce na Sardinii. Rovněž si cením, že dnes již čítá několik juniorů a že se stará o jejich podporu.

Jeskyňáři neustávají a stále se snaží posunout své bádání, nejen v našich jeskyních. Jejich krásně vyzdobený bál je také povedenou vizitkou pro všechny.

Je potřeba vyzdvihnout i činnost dalších, jako jsou myslivci a jejich bál, bozkovští včelaři, zahrádkáři, Spolek stálého zdraví. Dále děvčata, která připravují výstavy, dětské dílny, prostě všichni, kdo do tohoto celku něco přinášejí, a ač každého z nás se netýkají všechny mnou vyzdvihované věci, tak si myslím, že v Bozkově má každý možnost se někde najít a nějaké té veřejné akci, kterou si většinou děláme sami pro sebe, pomoci.

Obec si samozřejmě pochvaluje spolupráci s některými místními podnikatelskými subjekty. Již historicky

to je bývalá firma pana Dr. Chlupáče ROKA, kde zůstal jednatelem. Samozřejmě také Agrocentrum Bozkov, kde jsou stále nadstandartní vztahy, což pro chod vesnice je jistě rovněž velmi dobře.

Za zmínku stojí i povšimnutí si realizace soukromého projektu, a to Dřevěnky. Bez nějakých věcí okolo si myslím, že Mirek Balatka zaslouží pochvalu za to, že se do toho dal a postaral se o to, že Bozkovu tato historie zůstane i na další léta. Vždyť i obec se touto stavbou částo pyšní v propagačních materiálech. Z řad přespolečných často slyším slova chvály a uznání za tuto věc.

Pro příští rok chystáme realizaci projektu zateplení budovy sokolovny a OÚ. Připravuje se projekt stejného typu pro hasičárnu. Realizovat by se měla naučná stezka údolím Vošmendy a některé další drobnější záležitosti. Tak uvidíme, jak budeme úspěšní a co si vzhledem k finančním prostředkům budeme moci dovolit.

Nemohu zmínit úplně všechno, ale dle mého názoru se nám v Bozkově žije krásně. Musíme si toho vážit, snažit se každý přispět alespoň trochu a stát se součástí tohoto žití. Pozitivním myšlením pomáhat překonávat strasti, které samozřejmě život přináší také.

Přeji Vám proto krásné Vánoce

a hodně zdraví a pevných nervů v roce novém.

Starosta obce, Stanislav Doubek ml.

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu,
vzduch a přírodu

Obec Bozkov v roce 2013 realizovala projekt dotovaný fondy evropské unie s názvem „Snížení energetické náročnosti ZŠ Bozkov“. Cílem projektu bylo snížení energetické náročnosti budovy základní školy. Na objektu byla instalována nová kvalitní okna s trojskly, zatepleno obvodové zdivo a strop objektu. Z celkových nákladů

akce ve výši cca 2,4 mil. Kč byla z fondů evropské unie – ERDF/OPZP uhrazena částka ve výši 1,807 mil. Kč, ze Státního fondu životního prostředí částka ve výši 106 tis. Kč. Realizací projektu dochází k významným úsporám nákladů za vytápění, ke snížení spotřeby energie o cca 259 GJ tepla, což odpovídá úspoře 25 tun CO₂.

Z obce

Kolik nás v obci je:	
Stav k 1.lednu 2013	561 osob
Přistěhovali se	6 osob
Narodili se	6 osob
Zemřelo	5 osob
Odhlásilo se	14 osob
Stav k 20.10.2013	554 osob

Co nového ve škole, školce ve školním roce 2013/14

Od září 2011 jsme se v ZŠ zapojili do projektu EU „Peníze do škol“. Délka trvání projektu je 30 měsíců a v roce 2014 bude končit. Za každé období musíme vypracovat monitorovací zprávu a odeslat na ministerstvo školství. Celkem nám bylo zasláno zhruba 415 tisíc korun ve dvou platbách. Tyto peníze byly využity na interaktivní tabuli, na nové počítače a další ICT vybavení. Máme nové programy k výuce, došlo ke zkvalitnění výuky v ZŠ. Paní učitelka, která se projektu zúčastnila, prošla několika školeními, vypracovala ve vybraných předmětech stanovené DUMy /180ks/ a odučila je při výuce v ZŠ. (DUM je digitální učební materiál, něco jako pracovní digitální list, který musí učitelka sama vytvořit, odučit a zapsat do třídní knihy pro kontrolu z ministerstva.)

Od září 2013 proběhla v ZŠ výměna oken, zateplování půdy a budovy ZŠ. Plánovaná je výměna radiátorů, kotle, rekonstrukce WC, vymalování celé budovy a nová fasáda. Výuka ve škole probíhá podle ŠVP „Škola pro děti“. Tento školní rok probíhá také příprava žáků na přijímací řízení na osmileté gymnázium v Semilech. Mateřskou školu jsme zateplovali loni. Díky zateplení máme příjemné teplo. Na cvičení využíváme nově rekonstruovaný balkón. Družina spokojeně funguje v nových místnostech, které jsou vyzdobeny malovanými pohádkovými bytostmi. Paní kuchařky mají vytouženou šatnu a sociální zařízení se sprchou. Venku si děti hrají v novém pískovišti a interiér školky máme vyzdoben novými motivy z pohádek a pracemi dětí. Bylo zakoupeno nové tělocvičné náčiní na cvičení v MŠ. Didaktické materiály stále obměňujeme novými didaktickými hrami, novými skládkami, novými výtvarnými materiály, kte-

ré se hodí k našemu programu „Čtvero ročních období“. Každý rok kupujeme nové hračky, zajímavé konstruktivní stavebnice. Postupně dovybavujeme školku novým nábytkem pro předškolní výchovu. Od září máme nové šatny, které splňují parametry věkové kategorie 3-5letých dětí. Program mateřské školy splňuje nejen stanovené osnovy pro předškolní vzdělávání, ale nabízí ještě kurz plavání, logopedickou prevenci, hru na flétničky a kurz angličtiny.

Vypracovala Kurfířtová Eva, ředitelka školy.

Příspěvek z naší školní kuchyně

V letošním roce se naše školní jídelna zapojila do projektu Evropské unie. Tento projekt je zaměřen na zdravou výživu školních a předškolních dětí.

Naši snahou bude použit nové poznatky ve školní kuchyni a tím obohatit dosavadní jídelníček. Také bychom se rády podělily o naše nové zkušenosti s rodiči dětí, ale i se čtenáři Bozkováčku. Přikládáme dva nové recepty.

Rizoto s pohankou : 10 porcí

pohanka 400 g
rýže 400 g
cibule 500 g
olivový olej 100 g
vepřové maso 800 g
rajčata 500 g
paprika zel. 500 g
sůl

strouhaný sýr nebo tofu na ozdobu.

Maso umeleme nahrubo, nadrobno nakrájenou cibuli osmažíme dorůžova, přidáme maso, opečeme, osolíme, přidáme papriku, rajčata, zalijeme vodou a podusíme. Přidáme uvařenou pohanku, rýži a vše promícháme. Podáváme se strouhaným tofu nebo sýrem.

Výlet dětí do Prahy

Dýňová polévka: 10 porcí

olivový olej 100 g
 cibule 250 g
 dýně hokaido 1500 g
 mrkev 500 g
 červená řepa 500 g
 mouka 100 g
 smetana 200 g
 provensálské koření
 bylinková sůl

na ozdobu opražená dýňová semínka a petržel

Cibuli osmažíme na oleji do sklovata, přidáme na kolečka nakrájenou mrkev. Když mrkev mírně změkne, přidáme nakrájenou dýni, předvařenou a nakrájenou řepu, bylinkovou sůl, provensálské koření. Tuto zeleninovou směs zalijeme zeleninovým vývarem a rozmixujeme a po případě zahustíme moukou, pokud se nám polévka zdá řídká. Do hotové polévky přidáme smetanu a dozdobíme.

Těšíme se na další spolupráci. Pokud bude zájem o recepty, dodáme v dalším čísle nové.

Vedoucí školní kuchyně, paní Blanka Babcová.

Osazenstvo školy, školky a školní kuchyně přeje všem čtenářům Bozkováčku hezké a spokojené Vánoce a nejen příští nový rok, ale celá další léta hodně zdraví, štěstí a pohody.

TJ SOKOL Bozkov

Jako každoročně naše TJ Sokol vykazovala bohatou činnost, jak sportovní, tak kulturní. V našich tělocvičnách cvičí 2× týdně děti a 3× týdně ženy. Cvičení jsou poměrně dobře navštěvovaná. V tělocvičně sokolovny se provozují v zimním období různé sporty, například fotbal, volejbal, tenis, stolní tenis apod. Tělocvičnu také využívají k nácvičku hasiči.

Největšího historického úspěchu TJ Sokol dosáhl díky oddílu fotbalu, konkrétně družstvo A, jelikož jeho mužstvo postoupilo do nejvyšší krajské soutěže.

1. Višňová 13 11 1 1 35: 22 34

2. Bozkov 13 8 2 3 41: 24 26

3. Semily 13 8 2 3 36: 19 26

4. Pěňčín-Turnov B 13 7 3 3 24: 12 24

B. tým postoupil do okresního přeboru:

1. SK Jívan Bělá 13 9 2 3 36: 21 29

2. Sokol Stružinec 13 9 0 4 48: 17 27

3. Jiskra Libštát 13 9 0 4 40: 21 27

7. Sokol Bozkov B 13 7 0 6 30: 49 21

8. FK Košťálov B 13 6 1 6 28: 22 19

Oddíl má ještě mladší přípravku, která hraje své zápasy turnajově, a starší žáky v okresních soutěžích. Všechna fotbalová družstva dobře propagují a reprezentují tělocvičnou jednotu, potažmo i obec.

Naší chloubou ve své divadelní činnosti jsou i ochotníci. V minulé sezóně úspěšná hra „Dědeček“ byla sehraána naším souborem celkem 11×. Na těchto představeních se přišlo na naše ochotníky podívat 2 000 diváků. Hraje se v okolních vesnicích a na přehlídce divadelních souborů. Na letošní sezónu připravují ochotníci velmi náročnou hru se zpěvy „Slaměný klobouk“ od Vlastimila Pešky. Náročnost divadla představuje už jen to, že je obsazeno 25 herci, plus technické zabezpečení, což činí

minimálně 30 osob. Naším divadelníkům věřím, že nám připraví v období Vánoc velkolepou podívanou. Vždyť, co jiného se hraje než veselohra. Premiéra bude 28. prosince v 15 a ve 20 hodin v sokolovně. Naši ochotníci děkují firmě ROKA pana Chlupáče za sponzorství spolku, které spočívá v bezplatné dopravě na všechna pohostinská vystoupení.

Svoje představení hrají děti. Minulou sezónu dokonce dětský soubor hostoval na prknech kulturního domu v Bystré nad Jizerou, a to s velkým úspěchem. Za dobré považují, že je obnovena činnost loutkového divadelní-

ho souboru a v zimě se hraje pro naše děti na obecním úřadě.

Naše TJ ve spolupráci s ostatními spolky a obecním úřadem se zúčastňuje pořádání dětského dne, vítání jara a všech akcí, které se v Bozkově konají. Dále tělocvičná jednota pořádá diskotéky a koncerty kapel v naší sokolovně.

Největší kulturní akcí byl letos sjezd rodáků a přátel Bozkova. Akce byla skvěle organizována a na organizaci se spolu s obecním úřadem zúčastnily i všechny spolky v obci. I díky krásnému počasí se podařilo uskutečnit jednu z nejúspěšnějších kulturních akcí v historii Bozkova. Systém organizace byl jiný než v minulých letech, byl však dle mého nejlepší.

V nastávající sezóně se budeme zabývat zhruba stejnou činností jako doposud. Největší akcí ale bude zateplení budovy sokolovny spolu s budovou obecního úřadu a podstatná změna systému vytápění.

Na závěr mi dovolu, abych poděkoval všem, kteří se podílejí na tak bohaté činnosti naší TJ SOKOL na úkor svého volného času, bez nároku na odměnu. Vedení naší organizace děkuje všem sponzorům, kteří podporují naše úsilí o dobrý chod. Děkuji všem členům tělovýchovné jednoty, občanům Bozkova a všem našim příznivcům přeji krásné Vánoce a v novém roce hodně zdraví.

Starosta Sokola, S. Doubek sen.

Ohlédnutí za účinkováním „A“ týmu Sokola Bozkov v podzimní části KP 2013 -14

Po oslavách vítězství v I. A třídě LBK zahájil první tým intenzivní přípravu na historickou účast v krajském přeboru. Mužstvo trénovalo třikrát týdně a sehrálo čtyři přípravné zápasy. Tým získal posilu v Marku Jírovi a Aleši Krejčíkovi, Martin Havel se vrátil z hostování.

Samotnou soutěž začal Bozkov překvapivou výhrou na hřišti „B“ týmu Turnova. Druhé kolo přisoudilo na domácí premiéru silné Semily, naše mužstvo velmi sledované derby nezvládlo a prohrálo vysoko 0:4. Tento výsledek však Bozkov nepoložil, ale „nakopl“. Ve zbývajících jedenácti utkáních sedmkrát zvítězil, dvakrát remizoval a jen dvakrát prohrál. Některá utkání byla mimořádně výborná, například s velmi silným Mšenem byla remíza cenná a samozřejmě domácí vítězné utkání s lídrem tabulky Višňovou, které jsme připravili jedinou prohru v soutěži. To vše sečteno a podtrženo znamená po podzimu pro nováčka soutěže krásné druhé místo se ziskem 26 bodů, skóre 41:24 znamená nejproduktivnější tým v soutěži s průměrem přes tři vstřelené branky na zápas. Kdo by to byl po debaklu se Semily řekl.

Je třeba pochválit všechny hráče v kádru za skvělý přístup jak k tréninkům, tak zápasům, proto se zrodil tak výborný „poločasový“ výsledek. Absolutorium zaslouží celý realizační tým a všichni, kteří se o fotbal v Bozkově starají, protože díky nim jsme měli a máme vytvořeny úžasné podmínky pro tak krásnou hru, jakou kopaná je.

Dík patří také samozřejmě našim výborným divákům, kteří nám jak doma, tak venku vytvářejí skvělou atmosféru.

Se všemi se těšíme na jarní část soutěže a věříme, že se co nejlépe připravíme, abychom obhájili současné postavení v tabulce.

Hráči Sokola Bozkov:

P. Maňák, L. Zemánek, J. Lidák, P. Červený, R. Feri, M. Jíra, D. Koblle, T. Linek, L. Plátek, K. Makula, R. Burnus, A. Krejčík, M. Kubán, J. Coufal, M. Havel, L. Nesvadba, T. Mazánek, P. Aster, M. Doubek a L. Hlava

Střelci: Coufal a Jíra po 8, Havel 7, Nesvadba 6, Červený 3, Makula, Feri a Mazánek po 2, Plátek a Burnus

po 1 a jednou nám pomohl soupeř vlastním gólem.

Realizační tým:

S. Doubek, S. Doubek ml., M. Hušek, M. Gůra, Z. Kopal, M. Mayer

Bozkovští fotbalisté přejí všem klidné a příjemné Vánoce a do nového roku 2014 hodně zdraví a úspěchů.

*Pro Bozkováček napsal
M. Mayer.*

Béčko v podzimní části přeboru

Bude tu zima, konec roku a s tím přišel opět čas rekapitulace. Béčko si ve vyšší soutěži jako nováček nevedlo vůbec špatně, čemuž nasvědčuje letný pohled do tabulky, kde je přesně ve středu, s nulou ve výsledcích pravdy. Skóre je horší, tam jsme v záporných číslech a na vině není jen jeden nešťastný zápas ve Stružinci.

Relativně bychom tedy mohli být spokojeni, ale je

toho hodně, co nás stále ještě trápí. Hlavním problémem je fyzická připravenost hráčů. Většina členů týmu chodí s bídou na jeden trénink za týden a pro lepší kondici si jdou zaběhat pouze čestné výjimky. Na tréninku se pak spíše snažíme nacvičit nějaké technické prvky, na větší zátěž není čas a také vhodná doba. Aby byl maximální počet hráčů, jsou tréninky totiž v pátek a v sobotu už

se mnohdy hraje mistrovské utkání. Na druhém – úterním tréninku se objeví maximálně tři hráči. Naštěstí je máme souběžně s áčkem, takže nemusí zklamaně odcházet.

Důsledky této situace jsou velice patrné v zápasech, kdy zvládáme většinou první poločasy s přehledem a ve druhé půlce se strachujeme až do konce o výsledek. V rámci zimní přípravy se tato situace bude muset řešit, abychom si vychutnali i s našimi příznivci celé zápasy.

Jinak přejeme pěkné Vánoce a skvělý rok 2014, odpočítejte si i od fotbalu, abyste mohli přijít na jaře zafandit ještě intenzivněji a ve větším počtu.

Trenéři

L. Seifert a M. Dlabola

Fotbal dětí

Starší žáci nastupují v okresním přeboru, přechod o věkovou kategorii výše přinesl i určitý výsledkový propad, ale to v mládežnických kategoriích bývá. Co zásadního se změnilo, byla spolupráce v této kategorii se semilským FK, kdy někteří hráči ze Semil doplňují naše mužstvo a na oplátku zase naši nastupují za Semily. Důvod je jasný, mládežnické kategorie se potýkají s ne-

dostatkem hráčů, tak svaz přistoupil k této možnosti. Kluci se pravidelně účastní tréninků a fotbalem žijí, za to bychom je určitě měli pochválit.

Vznikla nově kategorie mladší přípravky. Zde si vážíme přístupu nových trenérů a rodičů, kteří je na trénincích i zápasech doprovázejí. Malí kluci se snaží odevzdat na hřišti ten nejlepší výkon a to je jistě výborný příslib do budoucna.

Je velmi dobře, že v Bozkově a okolí nemusí zahálet sportovní talenti, a co se týká fotbalu, v některé z těchto malých nadějí dřímá nový Nesvadba, Jeník či Zonyga.

*Za trenéry mládeže
S. Doubek ml.*

Méně známé aktivity členů našeho Sokola

Zdravím čtenáře Bozkováčku a posílám krátký příspěvek o méně známé činnosti Sokola.

Někteří členové se pod hlavičkou Sokola účastní i dalších sportovních aktivit. Zdeněk Babec již několik zimních sezón startuje v seriálu závodů v alpských disciplínách Českomoravského poháru Masters. V tomto poháru pro bývalé závodníky, kde startuje i řada bývalých reprezentantů, úspěšně jezdí zejména v obřím slalomu.

Martina Sasková a Honza Hloušek se příležitostně účastní dálkových pochodů. V červnu celkem v pohodě absolvovali Krakonošovu stovku, a tak se v září přihlásili na mistrovství ČR v horském maratonu dvojic – Beskydskou sedmičku. Na 3000 startujících zde čekal více než 90km přechod Beskyd s převýšením 5 km. Naši reprezentanti prošli cílem za 28 h 10 min, což je zařadilo ke konci výsledkové listiny ve své kategorii. Ovšem i to lze hodnotit jako úspěch, protože třetina týmů náročný závod vůbec nedokončila.

Honza se ještě v únoru zúčastnil 2. ročníku Bobolopetu – 90km závodu na běžkách v Jizerkách. Zde byl však po neprojetí 3 kontrol nakonec diskvalifikován.

Také tito členové našeho Sokola vám přejí hezké a spokojené Vánoce a hodně splněných snů v novém roce 2014.

Sepsal Honza Hloušek.

Bozkovští hasiči byli vidět

Práce našeho hasičského sboru se v podstatě točí kolem několika základních činností, ve kterých se snažíme poctivě pracovat a zlepšovat se. Pokud se podívám zpětně na letošní rok, jsem přesvědčený, že se to opravdu dařilo

Výjezdová jednotka neměla letos na území obce naštěstí žádnou práci, tak jsme alespoň byli několik dní při likvidaci následků velké vody v Praze. Podle ohlasu místních byla s naší prací velká spokojenost a zanechali jsme tam dobrý dojem. Na podzim jsme provedli opakované školení v práci s hydrantovou sítí.

Na poli kultury a zábavy jsme uspořádali tradiční dětský a maškarní bál, uspořádali jsme 3 soutěže v požárním sportu a velkou měrou se podíleli na spoluprádání sjezdu rodáků, zajistili opékání párků při pálení čarodějnic a vcelku solidní ohlas mělo i premiérové podzimní pouštění draků. Malou radost jsme měli z tradiční služby doprovodu našich členů na jejich poslední cestě, ale i při třech letošních pohřbech jsme si tuto povinnost splnili se ctí.

Největší díl práce byl ale odveden na sportovním poli. Počty soutěžních družstev nám nijak nepoklesly, a tak v letošním roce nás reprezentovali dvě družstva mladších dětí, dvoje starší děti, tým dorostenek, čtyři jednotlivci dorostenci, dvě družstva žen a dva týmy mužů.

Celkem jsme letos startovali na 40 soutěžích a naše družstva přivezla včetně celkových hodnocení 52 umístění na stupních vítězů. Opravdu zde není prostor popsat všechny letošní úspěchy, ale pochlubíme se těmi nejvýraznějšími.

Družstvo starších mladých hasičů obsadilo třetí místo v celoroční hře Plamen, ale hlavně zvítězilo v celkovém hodnocení Poháru OSH Semily a splnilo si tak jeden velký sen. Družstva dospělých dokázala v kategoriích mužů i žen obhájit loňské prvenství v celkovém hodnocení okresního poháru, což se ještě nikdy nikomu nepovedlo. Nejvýrazněji se ovšem prosadily dorostenky. Krajské kolo jejich soutěže se konalo ve Frýdlantě a na ten den určitě nikdo z přítomných jen tak nezapomene. Čisté testy, druhá štafeta, druhé stovky a jasné vítězství v útoku znamenalo první místo celkem a historický postup na mistrovství České republiky. Euforie, slzy štěstí, nadšení a desítky gratulací od soupeřů, holky z Poniklé se neporáží snadno.

Republika se konala v Jablonci nad Nisou a 12. místo musím hodnotit jako úspěch. Škoda pokaženého "až" devátého útoku, tam bylo na stupně vítězů. V každém případě toto byl historický úspěch holek, našeho sboru a trůfám si tvrdit i obce Bozkov - naše účast budila velkou pozornost, přece jenom jsme vyřadili na kraji šampionky z předchozího roku.

Letošní rok se zcela určitě zapíše zlatým písmem do historie našeho sboru, podobné úspěchy bude složité zopakovat. Přesto můžu za sebe i další členy slíbit, že se o to určitě pokusíme a budeme i nadále dobře reprezentovat obec Bozkov.

Tímto děkuji všem našim členům a příznivcům za odvedenou práci

a všem vám přeji šťastné Vánoce a veselý nový rok 2014.

*Velitel bozkovských hasičů
K. Čermák ml.*

Motosport Bozkov

V letošním roce pořádal Motosport Bozkov (MSB) několik, již tradičních akcí, mezi které patří autoskijering, motocyklové závody cross country a závody traktorů. Pořádání těchto akcí je časově velice náročné, letošní rok nám zkomplikovaly „našláplé“ termíny, kdy se závody motocyklů a traktorů konaly v jednom měsíci, ve kterém navíc vrcholily přípravy a odjezd MSB na ISDE 2013 do italské Sardinie.

Během letních prázdnin jsme začali pořádat brigády a v plném proudu připravovat trať a vše okolo, aby se mohl poslední červencový víkend uskutečnit 4. závod seriálu KTM ENDURO CROSS COUNTRY. V sobotním závodě odstartovalo 188 jezdců a v nedělním 92. Během závodu nenastaly žádné větší potíže, počasí vyšlo na jedničku, a tak jsme mohli být spokojeni.

O dva týdny později se konala další akce pořádaná Motosportem, a to závod traktorů. Při tomto závodě to bylo s počasím přesně naopak. Chladné počasí, nepřetržitý déšť a podmáčená trať nám pořádání nijak neulehčily. V úvahu bylo i zrušení závodu, ale nakonec jsme se nedali a závod uskutečnili. Odměnou nám bylo zúčastnění 40 jezdců a zhruba 1500 diváku. To nám udělalo vzhledem k počasí velkou radost a MSB si mohl připsat další povedenou akci.

Za další dva týdny přišla hlavní akce roku pro MSB, které předcházely dlouhé přípravy, dohady, shánění sponzorů, mnoho dalšího zařizování, a to odjezd na italský ostrov Sardinie, kde se konal tradiční závod ISDE 2013, kterého se Motosport zúčastnil. Za Bozkov byly letos vyslány dva závodní týmy ve složení Motosport Boz-

kov 1 - Jiří Hádek, Lukáš Hádek a Jakub Balatka, Motosport Bozkov 2 - Jan Kudrnáč, Jakub Koucký a Milan Kurfířt. První část výpravy (jezdci a půlka doprovodu) vyrazila 22. 9., cesta byla dlouhá přes 1200 km po silnici a 300 km trajektem po moři. Po vylodění na Sardinii jsme měli problém najít vhodné místo pro naše zázemí, nakonec jsme našli kemp, který splňoval naše požadavky, a mohli jsme začít budovat náš tábor. Zbytek výpravy dorazil během týdne, to už jsme měli projité první měřené testy závodu. Koncem týdne proběhla přejímka, slavnostní zahájení, vše bez větších problémů a byli jsme připraveni 30. 11. odstartovat do závodu. Závod to byl těžký, velké teplo, mnoho prachu, dlouhé měřené testy a spousta kamení. Ze začátku šlo vše dobře, ale už v úterý přišel první problém Jakuba Balatky a vybrání žolíka (2 hodinová penalizace), v pátek technické problémy na motorce Lukáše Hádky a zdravotní problémy po pádu Milana Kurfířta. Takovéto problémy k tomuto sportu patří a podepsaly se samozřejmě i na výsledcích. Vzhledem k vysoké konkurenci a problémům týmu MSB dokončily soutěž zdárně, na dobrých umístěních a mohli jsme si připsat další povedenou účast na ISDE. Za zmínění určitě patří i letošní účast jezdců Lukáše Hádky, Jiřího Hádky, Jakuba Kouckého a Milana Kurfířta na Mistrovství Evropy v Enduru na třech podnicích, a to v Itálii, Francii a České republice.

Budou-li v následujících měsících ideální sněhové podmínky, můžete se těšit od MSB na další tradiční závod autoskijerinku.

Na závěr bych chtěl poděkovat za Motosport Bozkov všem sponzorům, lidem, přátelům, kteří se podílí na

pořádání těchto akcí, bez kterých by to nešlo vše zvládnout, a patří jim veliké DĚKUJEME. Jelikož naše domovy brzy navštíví vánoční svátky, rád bych Vám za celý Motosport Bozkov popřál veselé Vánoce, hodně zdraví a šťastný nový rok 2014.

Sepsal Jakub Koucký.

Myslivecké sdružení pro Bozkováček

Myslivci mají po celý rok o práci postaráno. V letních měsících jsme se věnovali opravám posedů, krmelců a kazatelen. Bylo potřeba některé části vyměnit, něco zase vylepšit. Nemálo práce nám dalo zajištění dostatečného množství krmiva na zimní příkrmování. Jedná se převážně o nasušení dostatečného množství sena, soli a o obilí.

Z lovu jsme se zaměřili na průběžný odstřel srnčí zvěře a zvěře škodící myslivosti. Lov na drobnou, to je zajíc a bažant, jsme neuskutečnili, neboť tato zvěř zde téměř není. Velký problém a starostí nám dělají divočáci. Začínají být přemnoženi a působí škody na polních plodinách. Proto jsme postavili 2 nové kazatelny a umístili je do míst předpokládaného výskytu této zvěře.

Letošní Svatohubertskou mši jsme neuskutečnili, dohodli jsme se, že tuto akci budeme pořádat každý druhý rok. Rád bych vás pozval na příští rok, 18. ledna 2014,

do naší sokolovny, kdy připravujeme tradiční ples, s tradiční zvěřinovou kuchyní.

Náš spolek je malý, máme pouze 13 členů. Proto bychom byli rádi, kdyby někdo projevil zájem o tento koníček a tím pomohl v další náročné činnosti, a to zvláště zimním obdobím.

Nastává zimní období, kolikrát zima není příjemná ani pro člověka, který má možnost schovat se doma, v teple. Taková zvěř tuto možnost nemá, a proto vás prosíme o shovívavost vůči lesní zvěři. Tím jí pomůžete překonat pro ni nesnadnou dobu a pomůžete co největšímu počtu přežít do příštího jara.

Přejeme vám hezké prožití vánočních svátků a hodně zdraví, štěstí a úspěchů v novém roce.

Bohuslav Koube, předseda mysliveckého sdružení.

foto: J. Ouhrabka

Naši zahrádkáři

Zahrádkářský spolek se schází začátkem každého měsíce kromě prázdnin. Schůzky se konají vždy první středu v měsíci od 19. hodin v Dřevěnce, kam srdečně zveme i další zájemce, nejen o zahrádkářství, ale i debaty o tom, jak se kdysi žilo tady po okolí.

Také letos jsme připravili zahrádkářskou výstavu. Moc nás mrzelo, že jsme místním občanům nestáli ani za to, aby se zastavili a podělili se s námi o své zkušenosti a úspěchy v pěstování. A tak přikládáme alespoň ilustrační foto z výstavy.

Pro blížící se Vánoce máme pro naše občany přání klidu a pohody a pro příští rok všeho nejlepšího.

A naše přání nakonec: Věnujte nám větší přízeň než letos!

Sepsala předsedkyně, J. Smetanová.

Sjezd rodáků a přátel 2013 ve fotografii

Včelaři pro Bozkováček

Před dvěma lety jsem díky dceři mohl navštívit Francii. Protože znám esperanto, je možné poznat cizí země a tamní lidi tak, jak toho běžný turista nikdy nedosáhne. Hostitel, můj francouzský přítel, mně umožnil poznat, jak se včelaři v Normandii poblíž města Caen, kde bydlí. Doma jsem o tom napsal článek pro náš časopis "Včelařství". Přítel mě také seznámil se včelařkou - esperantistkou - z Petrohradu a tak jsem napsal článek o tom, jak se včelaři v Rusku.

Stále se snažím o zjednodušení práce se včelami. Jelikož je obsluha stávajících nástavkových úlů pro nás starší a pro ženy - včelařky dosti namáhavá, pokouším se zhotovit úl se snazší obsluhou. I když tento úl některé podmínky splňuje, k dokonalosti a jednoduchosti má zatím daleko.

Rovněž jsem využil výborného nápadu přítele Bohuslava Hájka z Jesenného, jak vytěžit z vyřazeného voští maximum vosku. Zkombinoval jsem jeho způsob s použitím páry a také s ohřevem vody s pomocí spalování odpadového dřeva. Tím se práce urychlí a je navíc velmi ekonomická.

Chtěl bych využít této příležitosti a seznámit občany s některými problémy ohledně včel, které by je mohly zajímat. Především včely, které se údajně před miliony let vyvinuly z pravěkých vos, jsou ve své podstatě zdravé. To, čemu říkáme nemoci včel, jsou paraziti, kteří se za ta dlouhá léta naučili na včelách žít. Problém nastal, když se roztoč varoa destruktor dostal z Indie k nám a naše včely oproti indickým se s ním nedokázaly vypořádat. Bez soustavného léčení by proto zahynuly. To ale není

jediná hrozba. Z Afriky se k nám blíží brouk tumida, škodlivý včelám i jejich dílu. A z Francie se rozšiřují asijské sršně, které tam byly zavlečené. Ty jsou schopné včelstvo zlikvidovat.

Také bylo zjištěno, že med z oblastí ošetřovaných chemickými postřiky tyto jedy neobsahuje. Včely je dokáží odstranit.

Nás, staré včelaře, těší, že se v naší obci objevují noví mladí včelaři. Asi nedosáhneme stavu, který býval, že u mnohých usedlostí byly samozřejmostí 2 - 3 úly pro opylování a vlastní med. Přírozeným způsobem se tak vychovávali v rodině noví včelaři. V současné době se v našem státě objevují velkovčelaři, kteří se tímto podnikáním užívají. Na včelařství je hezké, že ho lze provozovat s minimem znalostí, ale pro hlubší poznání práce se včelami je možné vystudovat včelařskou školu v Nasavrkách.

K soužití občanů se včelaři bych chtěl uvést, že již od doby Marie Terezie má včelař právo sebrat svůj roj včel, který zalétl na cizí pozemek. Ovšem s minimem škod při tom vzniklých. Rojení včel je dnes jev nežádoucí, přesto ale k němu občas dochází. Je naší snahou chovat včely mírné, ale i tak se občas stane, že se - našťastí obyčejně dočasně - líhnou včely s větší bodavostí.

Velkým potěšením pro nás je, když vidíme, jak včelky po přestálé zimě vyletují ze všech úlů. Hezky toto jejich radostné hemžení popsal Jan Neruda:

*„Ve zlatém vzduchu včeličky
po záhonech se honí,
při letu jejich křídélka
stříbrným jasem zvoní.*

*Dávají květkám znamení,
po zlatém voze jedu.
Trochu si s tebou polaskat,
trochu si ubrat medu!“*

Včelaři vám přejí hezké a radostné Vánoce a hodně štěstí, zdraví a splněných přání v roce 2014.

Sepsal Zdeněk Myslivec st.

foto: Z. Myslivec ml..

Aktivity Spolku Stálého Zdraví

Další rok je za námi a je tu čas poohlédnout se za tím, co se to letos všechno semlelo. Asi největší a nejdůležitější společenskou bozkovskou akcí byl sjezd rodáků. Jelikož SSZ zastřešuje každoročně již tradiční pouťový turnaj tříčlenných družstev v nohejbale, nebylo tomu jinak ani o letošním sjezdu, kdy byl turnaj zařazen do programu. Nutno zmínit, že samozřejmě i díky počasí a účasti šlo o akci velmi zdařilou. Hodně členů SSZ se pak zapojilo do pořadatelských služeb, kde mohli skvěle uplatnit své bohaté zkušenosti s péčí o zdraví. Toto dozajista přispělo nemalou měrou k úspěchu celé této monstrózní akce. Letos nám bohužel nevyšla velmi oblíbená akce – tajný výlet, tak byl tento rok programově

našlapán, ale odvážné plány na příští už letí v myšlenkách hlavami všem členům. Velmi kvalitní byly všechny letošní valné hromady, které proběhly v Domě zdraví u hřiště. Zde se po projednání všech důležitých bodů potom v rámci volné zábavy přezpívá tolik již pomalu zapomenutých písniček, že by nezúčastněný těžko uvěřil. O poslední valné hromadě byla „třešničkou na dortu“ produkce dlouho nehrané oficiální hymny spolku.

Všem přejeme krásné prožití svátků a pokud možno bezvadný rok 2014.

STÁLÉ ZDRAVÍ!

M. Dlabola

Jeskyňářské ohlédnutí za rokem 2013.

Jak se blíží čas Vánoc, začíná šéfredaktor Bozkováčku stále častěji připomínat slíbený příspěvek o činnosti Bozkovských jeskyňářů, a tak nezbývá než zalistovat pracovním deníkem a připomenout si naše společné akce. Některé jsou samozřejmě nezapomenutelné, na jiné bychom si nebyť deníku jinak už ani nevzpomněli. Rok 2013 byl ve znamení několika významných speleo-spoolečenských akcí, a to jak místního, tak i celosvětového významu. První, kterou nemůžeme opomenout, byl náš bozkovský jeskyňářský ples pořádaný v poslední době v dvouleté periodě. Ten letošní byl jubilejní 25. Tradičně s jičínskou kapelou Alegro, netradičně doplněný vystoupením taneční skupiny Paul Dance z Jilemnice. Další významnou speleologickou akcí pořádnou v našem regionu bylo Setkání jeskyňářů v Liberci. Rádi bychom takovéto setkání českých a moravských jeskyňářů v budoucnu zorganizovali v Bozkově. Pro rok 2014 jsme však vzhledem k předpokládané rekonstrukci sokolovny bozkovskou nominaci na poslední chvíli stáhli. Do třetice vůbec nejvýznamnější událostí speleologického roku byl Mezinárodní speleologický kongres UIS pořádaný po 40 letech opět na území Česka, tentokrát v Brně. V roce 1973 v rámci kongresových exkurzí navštívili Bozkov tehdejší špičky světové speleologie. Stejně tak i letos byly Bozkovské jeskyně na trase jedné z předkongresových exkurzí a přivítaly tak řadu osobností z celého světa.

Vlastní jeskyňářská práce v podzemí probíhala na našich tradičních lokalitách. Kopalo se v Bozkově (Bludiště a Větrná jeskyně), Na Vošmendě, v propastovité jeskyni Na Poušti u Železného Brodu (tam se letos podařilo překonat hloubku 40 m) a v Tvarožných dírách pod Králickým Sněžníkem. Obnovili jsme rovněž průzkumné práce i v delší dobu opomíjené jeskyni Ponikelské. Za velmi zdařenou akci pořádanou ve spolupráci se Správou Bozkovských jeskyní považujeme i tradiční studijní ces-

tu. O její oblíbenosti svědčí stále narůstající počet účastníků. Letos se nás sešlo v autobuse Jirky Ráže celkem 50. Připravit jeskyňářský program pro takto početnou skupinu je trochu oříšek, ale díky velmi dobré spolupráci se slovenskými a maďarskými kolegy se to nakonec snad podařilo. Kdo měl zájem, mohl navštívit jeskyně Slovenského a Aggteleckého krasu a několik lokalit v Maďarsku. Stručně vyjmenujeme jeskyně Ochtinskou s mimořádnou aragonitovou výzdobou, Gombaseckou s až dva metry dlouhými brčky, Systém Domica – Baradla, letos mimořádně i s plavbou na podzemní řece Stix, a v neposlední řadě speleologicky zpřístupněnou Krásnohorskou jeskyni s 36 m vysokým stalagnátem – v minulosti považovaným za největší krápník na světě. Na cestě Maďarskem byl příjemným zpestřením několikahodinový pobyt a koupání v termální jeskyni Miskolc-Tapolka.

Závěrečná návštěva jeskyní téměř v centru Budapešti byla pro mnohé trochu překvapením. Jen málo států se totiž může pyšnit takovým množstvím a rozsahem jeskyní s úchvatnou výzdobou přímo v hlavním městě.

Listováním v deníku jsme se dostali až k měsíci listopadu. V tomto období, kdy již utichl čilý turistický ruch, proběhne ještě několik pracovních akcí v Bozkovských jeskyních a už už se budeme loučit s uplynulým rokem na tradičním jeskyňářském předsilvestru na naší Poni-kelské základně. Nezbyvá tedy než poděkovat všem našim členům, spolupracovníkům a příznivcům za odvedenou práci jak při průzkumu podzemí, tak i při ostatních společných akcích.

Jménem jeskyňářů přeji i Vám, čtenářům Bozkováčku, hodně štěstí na cestě nastávajícím rokem 2014.

Vratislav Ouhrabka

ČSS na Mezinárodním speleologickém kongresu v Brně

Drazí Bozkováci a přátelé Bozkova,

nedávno jsem četl povídku o trojčatech.

V bříše maminky, která očekávala narození dítěte, byla tři miminka. První z nich byl malý Péťa, druhé malý Pavlík a třetí malý Honzík. Ještě netušíc, že jim tato jména rodiče vybrali, mají teď jiné starosti. Vedou důležitý rozhovor. Chcete si ho poslechnout?

Malý Pavlík se zeptal: "Věříte vlastně v život po narození?" Péťa mu odpověděl: "Ano, samozřejmě, to je přece jasné, že život po narození existuje. Tady žijeme jenom proto, abychom rostli a připravili se na život po narození, abychom byli dost silní na to, co nás čeká." Honzík ale nesohlasí: "To je blbost, žádný život po narození přece není. Jak by měl vlastně takový život vůbec vypadat?"

foto: S. Kaucký

Péťa se zamyslel: "Ani já to nevím přesně. Ale určitě tam bude mnohem více světla než tady. A možná, že bychom mohli i jíst ústy a běhat a .." Honzík nesouhlasí: "To je úplný nesmysl. Běhat, to přece nejde. A jíst ústy, to je úplná hloupost! Máme přece pupeční šňůru, která nás živí. A kromě toho stejně není možné, aby existoval život po narození, protože pupeční šňůru mám krátkou už teď."

"Ne, ne!" odpovídá bráškově Péťa: "Určitě je to možné. Jen bude všechno kolem trochu jinak, než jak jsme tady zvyklí." Teď už je Honzík opravdu rozmrzelý a kope, až si maminka musí sednout: "Vždyť se ještě nikdy nikdo po narození zpátky nevrátil! Narozením prostě život končí! A vůbec, život je jedno velké trápení v temnu, ve kterém se nemohu ani pořádně protáhnout!"

Tak teď už se rozkopal i Péťa: "Tak jo, opravdu přesně nevím, jak bude život po narození vypadat. Ale určitě uvidíme maminku a ona se o nás postará. S ní se nám přece nemůže nic zlého stát!" Malý Honzík se snaží otočit k Pavlíkovi: "Máma?!? On věří na mámu! A kde má jako být?" Péťa se nedá: "Vždyť je tu všude kolem nás. Jsme a žijeme v ní. Bez ní vůbec nemůžeme existovat."

"Pavlíku, co myslíš? To je pěkná hloupost!" říká Honzík. "Z nějaké mámy jsem neviděl ještě ani kousíček, takže je jasné, že nemůže existovat."

Péťa se stulí do klubíčka: "Ba ne, bráškové. Někdy, když jsme úplně zticha, můžeme zaslechnout, jak zpívá. Nebo cítit, jak hladí náš svět. Jak nás má ráda. Pevně věřím tomu, že náš skutečný život začne až potom!"

Nyní začíná příprava na Vánoce, na stromku se rozsvěcejí adventní světélka, děti připravily krásný program a trubač z věže nám dal znamení, že se bude konat něco důležitého. V domácnostech se začíná péct cukroví a všichni rychle sháníme dárky, ale... Vánoce jsou právě tou otázkou o životě po narození. Jak by měl vypadat? Proč slavíme narození Ježíše Krista v dnešní době?

Pamatuji se, když jsem byl malý, psali a kreslili jsme ve škole, jak bude vypadat život v roce 2000. Zdálo se nám to tak vzdálené a neznámé. Představovali jsme si setkání s mimozemšťany, cestování na Měsíc, roboty, kteří za nás budou pracovat, a rychlá auta na vodu. Mnozí také viděli velké katastrofy a konec světa. Dnes mi rodí úsměv na tváři, když si na to vzpomenu. Nyní to již vím a čas pokračuje dál.

Nevím, jak bude vypadat život po naší smrti, ale jistě tam bude mnohem více světla, radosti a štěstí. Toto světlo nám přináší na svět Ježíš Kristus – malé dítě v chudobě jeslí. Pán a Král světa. Jeho příchod na svět oznamovali proroci, pastýři hráli a zpívali, jako i dnes, na začátku adventní doby, nám krásně zpívaly děti z naší obce.

Někdo z vás může říci, že to je blbost, že žádný život po smrti přece není, to je úplný nesmysl. Má na to právo, ale měli bychom se o Vánocích zastavit a zamyslet se

foto: J. Hembal

nad naší spásou, o víře ve věčný život, o štěstí, které nám přináší každé nově narozené dítě.

Jak by naše obec vypadala bez dětí, bez maminek s kočárky, bez krásně opravené školky a školy? - Smutně, bez naděje v budoucnost, bez krásného úsměvu a světla lásky v malých očích. Kdo by nám dal naději, že to, co dnes konáme, bude dál pokračovat v dalších generacích?

Rádi si prohlížíme staré fotografie, vzpomínáme na minulost, čteme kroniky dějin, zajímá nás náš rodokmen, navštěvujeme hřbitovy a říkáme si, že to se už nevrátí. Ale přece to žije dál v nás, tvoří dějiny světa a já věřím, že i osoby, které žily před námi, nás očekávají v novém životě. Tam nebudeme mít starosti o pozemské věci, jen o dobro a lásku. Věřím, že i naše maminka, Panna Maria, Královna hor, se o nás postará. A my bychom se měli postarat o to, aby Ona i její Syn Ježíš Kristus měli domov v našich srdcích a uslyšeli náš zpěv koled o půlnoční.

Přejeme Vám požehnané svátky, ať toto malé dítě Ježíš naplňuje Vaše srdce nadějí, uzdraví z nemoci a trápení dnešní doby a přinese štěstí.

Těšíme se na společná vánoční setkání:

Půlnoční mše v našem kostele 24. 12. 2013 ve 24.00 h

Mše sv. 25. a 26. 12. 2013 v 10.00 h

Koncert Jizeranu v kostele 26. 12. 2013 v 18.00 h

P. Krzysztof Mikuszewski MS

Církev československá husitská

Milí čtenáři Bozkováčku,

je tu čas adventu a Vánoc a já bych Vám ráda v této souvislosti napsala pár slov o radosti. Proč zrovna o radosti? Jednoduše proto, že Vánoce velmi často bývají spojovány právě s radostí. Asi většina z nás si přeje, aby byly šťastné a veselé. A na vánočních pohlednicích, které si posíláme, bývá napsáno: „Radostné Vánoce“. Dnes ale lidé většinou už ani klasické vánoční pohlednice neposílají, nýbrž píšou si přes mobilní telefony tzv. „eSeMeS-ky“ – tedy krátké textové zprávy. Jedna taková, kterou jsem kdysi dostala, zněla: „O letošních Vánocích ti přeji hodně radosti.“ To přání se mi moc líbilo. Právě radostí bychom totiž o vánočních svátcích měli žít, a to takovou radostí, která přetrvává a prozáří i všechny ty další všední dny. Však také základní vánoční zvěst o radosti hovoří.

...zvěstuji vám velikou radost - čtete v Písmu svatém a to je vlastně taková „esemeska“ – krátká textová zpráva - od Boha pro nás lidi. Takový Boží vánoční pozdrav.

Co však způsobí, že se radujeme? S čím může být radost spojována? Jistě nás v souvislosti s Vánocemi asi napadnou dárky, které nalezneme pod stromečkem. Když jejich dárce dokázal dobře a pozorně vybrat to, co jsme si skutečně přáli, pak nám to určitě udělá radost. Radost může způsobit i dárek zcela nečekaný, třeba maličkost, když víme, že ten, kdo nás podaroval, to udělal ne z povinnosti, ale z lásky či přátelství k nám. Rodiče malých dětí jistě budou vánoční radost spojovat především se svými dětmi. Snad každý potvrdí, že není nic krásnějšího než jejich rozzářená očka, když v úžasu hledí na vánoční stromeček. Není nic krásnějšího nad jejich úsměv, když rozbalují vánoční balíčky. Také to je radost, když cítíme, že se někdo druhý raduje. S tím souvisí, že radost míváme, když jsme obklopeni blízkými lidmi a

když jsou v pořádku všechny vztahy s nimi. Radost nám může přinášet i vědomí, že jsme my i všichni kolem nás zdraví....

Kdo by nechtěl o právě Vánocích radost prožívat? A kdo by nechtěl prožívat radost nejen během svátků, ale stále? Jenomže, komu se to v životě může podařit?

Kolik je lidí, kteří jsou osamělí či opuštění? Kolik trpících a nemocných? Těch, kteří strádají hmotným nedostatkem? Kolik je lidí žijících v úzkostech o své blízké. Kolik těch, jimž se rozpadají vztahy? A kdo z nás se nikdy nesetkal s trápením? Život už prostě takový je a nese s sebou i všelijaké bolesti a ztráty. Jak by však člověk mohl mít v takovéto situaci nějakou radost? Dokonce velikou radost, jak o ní mluví v Bibli, ve vánočním Evangelium? To zní spíše jako krásná utopie, říkají si mnozí a velmi se trápí. Zvláště pak v průběhu Vánoc vnímají lidé jakékoliv životní těžkosti zvláště bolestně. Zaplaveni pocitem bolesti se domnívají, že pro ně žádné radosti na světě není a být nemůže. A přece jsou lidé, kteří navzdory bolesti, jež je potkávají, mají v duši takové zvláštní světlo. Ve svém nitru si nesou jiskřičku radosti. Té radosti, o níž zpívali andělé o vánoční noci nad městem Betlémem: zvěstuji vám velikou radost.... Jistě je těmto lidem také často těžko a smutno, ale při tom nepropadají beznaději. Oni totiž ve víře poznali, že na to všechno zdaleka nejsou sami. Že nestojí opuštěni a bez pomoci ponechání na pospas krutému osudu, ale že kdysi dávno, tam v betlémské stáji přišel na svět Boží Syn a tím okamžikem se všechno proměnilo. Tím okamžikem už žádná lidská situace není beznadějná. Vždyť zde sám Bůh přichází na pomoc světu a lidem, co v něm žijí a často i všelijak bloudí a klopýtají. V Ježíši Kristu je Bůh s námi. Stále člověku stojí na blízku a přináší vysvobození ze všech zmatků, nejistot, trápení i smrti. Ať již jsem kdekoliv a děje se se mnou cokoliv, smím vědět, že v tom konečném důsledku to prostě nemůže špatně dopadnout, protože v Kristu mám svou záchranu a pomoc. On bude mít to poslední slovo nade vším.

foto: S. Kaucký

Vzpomeňme na pastýře, kteří se přišli podívat betlémským jeslím. Oni žádný zvláštní důvod k radosti neměli, byli chudí, na pokraji společnosti, o svá stáda mohli kdykoli přijít a přece o nich čteme, že pak odcházeli radostně chválíce Boha. Najednou měli v srdci radost, která je celé prostoupila a byla s nimi, i když se navrátili zpět na své pastviny.

Zvěstují vám velikou radost, která bude všemu lidu.... – radost z narození Spasitele. Tato radost není určena výhradně pro katolíka, evangelíka či husitu, ta radost je opravdu pro všechny lidi, ale nevnučuje se. Záleží na

každém jednotlivém člověku, jestli ji přijme a nechá ve svém srdci působit. Pokud ano, pak je to skutečně radost, která se nevytratí po skončení svátků, ale přetrvá a nese člověka dál do všech jeho všedních dnů a let. Nese jej a přenesne také přes všechny starosti a trápení.

A tak Vám, milí přátelé, o letošních Vánocích přeji hodně radosti a nejen o Vánocích, ale po celý nový rok. Zkrátka stále.

Vaše Lada Kocourková – farářka Církve čs. husitské.

Advent a Vánoce v Semilech a okolí

Sbor Dr. Karla Farského v Semilech:

Neděle 22. 12.	9:00 hodin	IV. Adventní bohoslužba slouží Mgr. Lada Kocourková
Neděle 22. 12.	18:00 hodin	Jan Jakub Ryba: ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ – HEJ MISTŘE - v podání Podkrkonošského symfonického orchestru, pěveckého spolku Jizeran a přátel Rybovy České mše vánoční z řad instrumentalistů a zpěváků. Pro zpěváky, kteří chtějí posílit sbor: společná generální zkouška sboru a orchestru se uskuteční v pátek 20. 12. od 19.00 hodin ve Sboru Dr. Karla Farského v Semilech. Noty a více informací na tel. číslo +420 721 746 621
Úterý 24. 12.	22:00 hodin	Půlnoční bohoslužba zazní koledy v podání členů pěveckého sboru Jizerka - řídí sbormistr Mgr. Václav Brádle
Středa 25. 12.	9:00 hodin	Slavnostní vánoční bohoslužba Bohoslužby s Večeří Páně a zpěvem koled v podání sólistů pěveckého sboru
Neděle 29. 12.	9:00 hodin	Vánoční bohoslužba slouží Mgr. Lada Kocourková
Úterý 31. 12.	14:00 hodin	Pobožnost – rozloučení se starým rokem poděkování za Boží ochranu a vedení v uplynulém roce a prosba o Boží požehnání do roku nadcházejícího, losování biblických hesel pro r. 2014

BOZKOV (Husův sbor):

Úterý 24. 12. 24:00 hodin Půlnoční bohoslužba

JESENNÝ

Neděle 29. 12. 14:00 hodin Vánoční bohoslužba

Sběr šatstva a obuvi pro diakonii

V Semilech i v Bozkově Církev československá husitská stále shromažďuje použité ošacení a ostatní věci pro pomoc potřebným. V semilském sboru je pak oblečení také vydáváno lidem, kteří jsou v tísní. Ostatní shromážděná sbírka je posléze odvezena do Diakonie CČSH v Broumově. Tam se třídí a dále distribuuje lidem v nouzi, do dětských domovů, domovů pro seniory a podobně. Až na malá omezení přijímáme téměř všechno použité oblečení a také drobné předměty do domácnosti.

Jaké věci je možné darovat:

Letní a zimní oblečení /dámské, pánské, dětské/

Lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony,

Látky (minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek). Domácí potřeby-nádoby bílé i černé, skleničky- vše nepoškozené

Peří, péřové a vatované přikrývky, polštáře a deky

Obuv – veškerou nepoškozenou

Věci, které vzít nemůžeme:

Ledničky, televize, počítače a jinou elektroniku, matrace, koberce – z ekologických důvodů Nábytek, jízdní kola a dětské kočárky - ty se transportem znehodnotí

Znečištěný a vlhký textil

Věci do sbírky můžete přinášet do sboru v Semilech (vchod z boční strany budovy) v úředních hodinách. Pokud vám tato doba nevyhovuje, kontaktujte nás (tel. čísla: 731 974 838, 603 444 151 nebo 481625543) a dohodneme jiný čas, kdy bude někdo přítomen, aby od vás mohl přinesené převzít.

V Husově sboru v Bozkově je lépe se předem domluvit, kdy věci přivezete. Obracujte se na paní Lídu Kurfířtovou (mobil: 723 942 874).

Důrazně žádáme: Věci uložte do pytlů a převažte pro vázkem – jinak je od vás nemůžeme převzít.

Do vánočního Bozkováčku

Víme to všichni a je to stejné každým rokem: Když si v končícím letním parnu naposledy venku zaplaveme, když spadne první zežloutlý list ze stromu a když si první zvedneme límec na kabátě, jsme k adventnímu času blíž, než si myslíme.

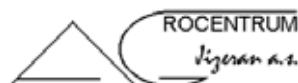
Podzim, ten nostalgický mistr barev a nálad, má trochu smůlu v tom, že jeho vláda vždy rychle uteče, a než se nadějeme, předá v tichosti žezlo paní zimě. Letos jsme si užili pěkného babího léta, zazimovali jsme zahrádky, usušili houby a uskladnili jablka ... a stihli jsme i něco navíc - šli jsme k předčasným volbám. Mnozí s nadějí, že snad bude líp, mnozí s přesvědčením, že právě jejich volba to umožní, a někteří zůstali rozladěni doma s pocitem, že to nemá cenu. Každopádně snad již máme, v době, kdy Bozkováček vychází, novou vládu, vzešlou ze svobodných, byť předčasných, voleb - a právě to je dobré si uvědomit i v tomto předvánočním období zklidnění a rozjímání. Že totiž, ať už nás volební výsledek potěšil více, méně nebo vůbec, ovlivnili jsme si ho vlastní volbou sami. A že naplnění svobodné volby nebylo v naší zemi řadu let možné, tak jako to dosud není možné v některých zemích světa, kde lidi o právo svobodně volit stále ještě usilují. Být občany své země zahrnuje práva i povinnosti, které již máme možnost ovlivňovat, a to není

málo. Změny k lepšímu obvykle nebývají ani snadné ani rychlé.

A co tedy začít každý u sebe? Pokusme se být lepším rodičem i dítětem, sousedem i kolegou, partnerem i šéfem, prostě lepším člověkem i občanem. Pro sebereflexi a dobrou předsevzetí je totiž adventní čas jako stvořený! Milí přátelé, milí Bozkováci, přijměte ode mě, a mojí manželky, přání hezkýcha pohodových Vánoc a do nového roku spoustu splněných přání.

Rosťa a Marika Chlupáčovi

AGROCENTRUM JIZERAN a. s.
Komenského nám. 116, 513 01 Semily
Tel: 481 625 483
Fax: 481 623 614

e-mail: agrocentrum.jizeran@cmail.cz

IČO: 609 14 351, DIČ: CZ 609 14 351

vedená Krajským soudem v Hradci Králové oddíl B, vložka 2299

Vážení Bozkováci,

je to neuvěřitelné, ale je opět rok za námi. Věřím, že si každý z Vás najde v adventním čase chvilku na zhodnocení jakých těch 365 dní bylo.

Pro někoho méně, pro někoho více příjemných chvil pomohlo tento ve spěchu a presu napjatý rok 2013 zdolat. Máte za sebou sjezd rodáků, různé závody, kulturní akce, část nové silnice, vodovodu, chodníku.....a tak buďte pyšní na to, že žijete v obci kde se stále něco děje...

Dovolte mi popřát Vám během vánoc pokud možno klid, spoustu splněných přání a do nového roku jen to nej.

Za Agrocentrum Jizeran a.s. Pražák David.

Rodová monografie (Napsal roku 1942 F. Tichánek.)

Pocházel z chudé rodiny v našem Podkrkonoší. Jeho otec, krejčí a muzikant, byl z rodu vesnických preceptorů (učitelů). V těchto, trudných u nás dobách, kdy Rusko bylo zaslíbenou zemí našich českých muzikantů, vypravil se jeho otec s bandou šumařů do Ruska, a to i přes protesty a prosby rodiny. Procestoval s muzikou hodný kus Ruska, až uvázl na jednom panství, nějakého ruského šlechtice, někde až v Žitomírské gubernii. Zde byl jako řemeslník, krejčí při dvoře šlechtického zaměstnáván. Do vlasti se již nikdy nevrátil, a tak na počátku devadesátých let minulého století došla na Obecní úřad v Příkrém úřední zpráva o jeho úmrtí. Rodině posílal občas něco peněz i dopisy, ale moc toho nebylo, neboť byl jako každý muzikant lehká kavalerie. Maje se dobře, psal domů, aby se rodina za ním přistěhovala. To již doma začal syn řemeslo krejčovské pro sebe, oženil se s dcerou místního truhláře. Řemeslo mu šlo, takže i tovaryše měl, když tu přišla z Ruska zpráva od jeho otce, že se tam má dobře a že by chtěl, aby tam syn za ním přijel i s rodinou, že najde dobré místo. To byl také počátek rodinné tragédie a konec řemesla. Líčení dobrého bydla v Rusku vlezlo mu do hlavy tak, že přes prosby manželky a obou spřízněných rodů, dal si vystavit cestovní pas a odejel za otcem do Ruska. Pak manželce psal, že se mu tam líbí a vyzývá ji, ať doma všechno prodá a odjede za ním. Ta však nemohla se odtrhnout od svých rodičů a sourozenců, nemohla se k tomu kroku odhodlat, a tak psala muži do Ruska, že bez rodičů nikam nepojede. A tu došel z Ruska dopis, že by mohli její rodiče a sourozenci přijet s ní, protože její otec, jako dobrý řemeslník, truhlář, bude na tamějším panství za velmi dobrých podmínek přijat a zaměstnán.

Dopis tenkrát docílil toho, že se její rodiče rozhodli jet s ní a hned podnikli kroky příslušných úřadů k vystavení pasů potřebných k odjezdu za hranice. No a ona zatím jala se prodávat všechno, co s sebou do ciziny vzít nemohla a nechtěla, a to jak nábytek, tak i potřeby a věci k řemeslu a domácnosti potřebné, včetně šicího stroje, a ponechala asi jen to nejnnutnější na cestu. Že prodávala hodně pod cenou, je jisté. A když to vše prodáno měla, v tom nová rána znemožnila odjezd díky rodičům. Těm totiž úřady odchod z vlasti povolili jen s podmínkou, že jejich synové musí zde zůstat, protože jsou povinni dostavit se k asentu, (k odvodům). Rodiče však, že bez synů nepojedou, a ona, že bez rodičů také nepojede. Napsala tedy muži dopis a prosila ho, aby se vrátil k rodině, že odjezd rodičů i její jest znemožněn. Hned nato se jala horečně kupovat a shánět zpět prodané věci. Bohužel, tu se ukázala být jiná povaha některých lidí, kterým lacino a za babku vše prodala. Nenašel se skoro nikdo, kdo by býval koupené věci zpět vrátil, a to i za cenu odměny.

A tak, když muž roztrpčen se z Ruska vrátil, byla svět-

nička v Příkrém u Havlů, kde v nájmu bydleli, jako po vyhoření. Muž pak s trpkostí více se řemesla nechopil, neboť za stržený peníz by toho býval ani polovinu nepořídil. Koupil ten nejnnutnější inventář a nábytek a on odešel nádeničit. Dostí bídně se pak s manželkou potloukali. On nádeničil, jak se dalo. V létě chodil za prací do Němec, kde se více platilo, potom přijal venkovskou nádeničinu v říčké fabrice, kde přes deset roků v létě za 5 krejcarů na hodinu pracoval. V zimě pak, když žádné práce nebylo, sháněl ten krejcar na to živobytí bídně, jak se dalo. Vyráběl různé trety na vánoční stromky a k betlému. Na stromky tzv. vejdukky, a k betlémům pak holubičky. Obojí dělal z prázdných vaječných skořápek za pomoci barevných papírů, látek, pozlátka, a vše slepoval mazem z černé mouky. A zase hlavním odbytištěm byly osady v oblastech pohraničních, v Němcích. Tam vždy na několik dnů, s plnou nůš oněch výrobků na zádech chodíval, aby přinesl domů stržený ten mizerný groš, a mnohde darované, nebo vyměněné potraviny. Jaký to byl výdělek, lze posoudit z toho, že takový vejdukka prodával doma po jednom krejcaru a holubičku po 4 až 5 krejcařích.

Také rámečky pro obrazy ze šiškových smrkových lupínků, které našival na lepenkovové pásky. Zhotovoval dále rámečky z celých šišek modřínových a borových, na stěny schránky pro hřebeny dělal. Někdy také jako krejčí tu a tam u sedláků v zimě opravoval potřhané obleky a i nové obleky do práce šival. Manželka pak sháněla zase to živobytí mezi rolníky, při práci na polích, na loukách, při senoseči, ve stodole prý cepem mlátila, brambory kopala, ba i dobytek poklízela, pomáhala při sklizni zelí, lnu, máku a podobně. A za to zase odměnou jí byly různé produkty a potraviny, mimoto se děti při ní u sedláka také najedly, nebo jim i muži domů nějakou tu vejslužku od oběda, neb večere přinesla. Její muž se už řemesla nedotkl a jen pro rodinu a sebe, co bylo potřeba, ušil a opravil.

Příznačná byla jeho starost o dvě děti, které mu z devíti naživu zbyly. Říkal, že jim, a hlavně synovi, musí dát, seč bude, nějaké vzdělání a řemeslo, aby se měli lépe než rodiče. „Na nádeničinu mají vždycky času dost,“ říkával a také s velkými obětmi dal syna na řemeslo do Němec, aby prý se i té němčině naučil.

No a ten syn, to jsem já, který dnes už jako malíř pokojů neřemesluje a je vrchním inspektorem pojišťovací banky Slávie. S vděčností vzpomínám na ten chudý pytel, z něho jsem se k lepšímu životu dostal, a na mé chudé dělnické rodiče, kteří se snažili, abych měl se jednou lépe než oni, a jsa pamětliv otcových slov, snažil jsem se, aby zase moje děti měly lepší život než já. Tuto stať připisuji s věnováním svému synu Mirkovi, typografu, a dceři Blaženě, profesorce.

Tato rodová monografie je v Bozkováčce publikována s laskavým svolením pana Miroslava Tichánka, za což mu děkuji.

Dřevěnka odkryla staré tajemství

Bezodkladná rozsáhlá rekonstrukce Dřevěnky probíhá nepřetržitě od března 2011. Už nám přinesla spoustu nečekaných zvrátů. Vždyť, jak někteří víte, když se opravuje starý dům, je každou chvíli všechno jinak. Největší překvapení však přinesla

Dřevěnka letos v květnu a já bych se o tento zážitek chtěl s Bozkováky podělit. Letos na jaře jsme naplánovali s finanční pomocí Památkového ústavu v Semilech pokládku nového eternitu na bednění, kde byla dosud jen lepenka. Součástí této akce měla být i oprava jižního a severního štítu s tím, že se sundá starý poničený azbestový eternit a štíty se opět překryjí, tentokrát novým eternitem Dacora. Při demontáži původního eternitu z jižního štítu se však k překvapení všech ukázal velmi zajímavý nález dokonalého otisku všech původních zdobných truhlářských prvků štítu = překrásná lomenice, která musela být zakryta eternitem na začátku I. světové války. Otázka, která pro mě následně přišla - za nízké náklady pobít štít novým eternitem nebo za vyšší náklady obnovit nádherný dřevěný štít - byla zbytečná. Něco takového se musí po sto letech znovu nechat ožít. Následovala hrubá archivní rešerše s nálezem několika dalších dobových fotografií (za některé děkujeme p. Karlu Čermákovi st. a vysockému muzeu) a pokus veškeré

zdobné prvky zrekonstruovat. Průzkumných a dokumentačních prací se ujal Národní památkový ústav, který provedl zaměření s vypracováním nálezové zprávy s nejpravděpodobnější podobou původního štítu. Zároveň bylo zjištěno, že je původní bednění zcela dožilé a musí být nahrazeno novým. V této chvíli bylo jasné, že cesta obnovy zdobného štítu bude cestou správnější, neboť nutná výměna starého bednění s otisky za prosté bednění pro instalaci nových eternitových šablon by vedla k definitivní ztrátě této jistě nejvzácnější fáze podoby štítu. Musím teď s odstupem času konstatovat, že odborníci - památkáři z Liberce, p. Kesner a p. Ouhřabka, vzali vše pevně do svých rukou. Přes průhledné skici v té výšce na nestabilním lešení obkreslili naprosto každý detail původních zdobných prvků. Odebrali i staré bednění a později v laboratoři zjistili další zajímavou informaci, že je z tohoto dřeva patrně větší stáří, než jaké se objevuje u prken starých 100 až 130 let běžně dnes stále dostupných. V místech spojů se vyskytuje dvojí uchycení až se zarážející pravidelností - jedná se o strojně vyrobené hřebíky vedle hřebů kovaných, různě zlámaných a ohnutých. Nabízí se tak hypotéza, že stávající bednění pochází ze štítu domu z přízemí před jeho zvýšením o patro v druhé polovině či konci 19. století, protože Dřevěnka čp. 39 se stala patrovou až na konci 19. st., zásluhou mého prapradědečka Adolfa

Farského, starosty v Boskově. Do té doby byla přízemní, viz. Historie z loňského vánočního Bozkováčku, nebo www.drevenkabozkov.cz. Máme tak vzácnou možnost pozorovat konstrukci vzniklou při stavbě domu po roce 1750, která byla v rámci přestavby sejmuta a osazena v nezměněné podobě o patro výše, jak je uvedeno někdy na konci 19. století. Baroknímu původu štítu napovídá čistá slohová forma detailů i celkový výraz, který by jistě nepřináležel prahu 20. století, ale nevznikl by ani při výrobě kopie. Jsou zde vidět některé typické kroky, obecně vázané ke starší lidové architektuře, od šetrnosti, oprav, zapasování, přes detaily provedení a mnohé spontánní umělecké invence. Obnovením štítu došlo podle památkářů ke zvýšení estetických a kulturně historických hodnot domu. Podle starosty Bozkova St. Doubka ml. je Dřevěnka teď ještě větší dominantou Bozkova a i on sám je na ni velice pyšný.

Touto cestou bych chtěl poděkovat za spolupráci při této náročné obnově ještě Mgr. Romanu Hedvičákovi, svému otci a sestře, kteří se hodně podíleli, a partě truhlářů z Bozkova, v čele s p. Jiřím Housou. Důležité ale je neustále opakovat, že to největší díky pořád patří bratrům Balatkovým, Vladimíru a Miroslavu, protože bez jejich zásahu v roce 1987 by dnes nebylo co rekonstruovat (demoliční výměr na čp. 39).

Aktuální zpráva zní, že Památková péče Libereckého kraje navrhla Dřevěnku do soutěže „Památky roku 2013“, tak nám držte palce.

Přeji všem krásné Vánoce, plné pohádek a pohody. Ať jste obklopeni, alespoň v těchto dnech, nejbližšími přáteli a rodinou a dobrý vstup do nového roku 2014, nechtě se Vám všem daří ...

Balatka Miroslav ml.

Stalo se

Vážení čtenáři Bozkováčku. Řadu roků jste mohli se mnou putovat do historie Bozkova, vzdálené i blízké. Před devíti lety začal projekt "Stalo se". Snažil jsem se vám přiblížit dějiny Bozkova a zvolil jsem netradiční formu. Chtěl jsem historii navázat na současnost. Proto jsem každý rok připomínal ty minulé události, které měly kulaté výročí.

Začal jsem v roce 2004 a zmínil se o všech významných událostech, které se udály v letech končících číslem 4. Každý další rok potom byl přidán, až letos to je 3. Proto se s tímto historickým seriálem rozloučíme.

Minule jsem zvolil cestu proti času. Od naší doby do stále vzdálenějších časů. Důvod byl jednoduchý. Přes jednotlivé letopočty jsme mohli sestoupit až na dno naší historie. K první doložené písemné zprávě o Bozkovu. Z roku 1352. My sice víme, že Bozkov je starší, že existoval už před touto zprávou. Ale nevíme, jak dlouho to bylo. 10 let nebo 100 let či 200 let? To se asi už nedozvíme. Zrovna tak nezjistíme, kdy se zde začala těžit železná ruda, a z tohoto důvodu zde už nebylo nějaké starší osídlení. Ještě před vznikem kolonizační vesnice.

Odrážíme se proto od písemného dna roku 1352 a půjdeme zpět do naší doby. Cestou se zastavíme u některých zajímavých roků. Jejich letopočet bude končit číslicí 3. První zastávka je velmi brzo. Od první písemné zprávy uplynulo jen 11 let.

Před 650 lety - v roce 1363 zemřel první bozkovský plebán Ado. Ještě téhož roku se stal jeho nástupcem Ota z Rožďalovic. V té době působili i v bozkovské farnosti četní kaplani, kteří pomáhali plebánovi /farářovi/. Výrazná změna nastala na hrádku. V tomto roku ho koupil rytíř Zdeněk Klumač. Byl majitelem panství v Bořejově a je možné, že to bylo minipanství. Pan Zdeněk

Bořejov se přestěhoval na náš hrádek. Od té doby si Klumačové začali říkat páni z Bozkova. Stali se jedinou bozkovskou šlechtou. Tak jako nevíme, kdy vznikl Bozkov, nevíme ani, kdy byl postaven hrádek. Bylo to opravdu správné středisko pro těžbu a zpracování železné rudy? Kdy se u něho objevil hospodářský dvůr? Kdo ho postavil a kdo ho vlastně Klumačům prodal?

Třetí změnu, která se možná udála už krátce před tímto datem, představovala změna majitele Bozkova. První civilní majitel Bozkova pan Hašek z Lemberka prodal Bozkov a přifařené vesnice panu Bočkovi z Kunštátu a Poděbrad. Proč to udělal, nevíme, když Bozkovsko získal teprve v roce 1360. Byl majitelem semilského panství, a tudíž se nabízela možnost připojení Bozkova k jeho území. Nestalo se tak. V roce 1363 už prokazatelně celé Bozkovsko patřilo panu Bočkovi. Jeho pravnuk Jiří z Poděbrad bude za 100 let českým králem. A Bozkov? Už za 30 let se stane součástí semilského panství. A to definitivně, až do konce feudalismu, kdy ho pro Semily koupí Hašek z Lemberka.

Nyní se přesuneme do 15. století. Před 580 lety - v roce 1433 odešel z Bozkova poslední plebán. Martin z Lomnice přesídlil do Sobotky. Od té doby neměl Bozkov svého katolického kněze plných 314 let.

Nového pána má také semilské panství, a tím i Bozkov. Je jím pan Heník z Valdštejna, který vybudoval své sídlo na Vranově a vlastnil maloskalské panství. Semilské panství se po husitských válkách pánům z Pecky opět vrátilo.

Před 560 lety - v roce 1453 započala v Praze svoji práci soudní komise, která měla narovnat některé majetkové křivdy z doby husitských válek. Šlo o jakousi restituci. Pracovala 2 roky. Pro nás je zajímavé, že se

na ni obrátil pan Smil z Bozkova. Šlo o majitele našeho hrádku. Pan Smil zřejmě pocházel z rytířského rodu Klumačů, kteří hrádek koupili v roce 1363. To jsme si už připomněli. Za manželku měl Alenu z Řisutě u Slaného. Sňatkem s ní získal pan Smil i nějaké statky, které patřily jejímu otci Janovi z Řisutě. V soudním řízení asi nešlo o tyto statky, ale jednalo se o jiné věci. Pan Smil měl k dispozici zápis opata Arnolda z cisterciáckého kláštera v Nepomuku z roku 1416, který dokazoval, že tento klášter je povinen vyplatit panu Oldřichovi nebo jeho synu Janovi z Řisutě celkem 450 kop grošů.

Sice nevíme proč, ale můžeme se domnívat, že tato suma byla pány z Řisutě uložena v klášteře jako věno slečny Aleny. Klášter byl v roce 1420 husity zbořen a jeho majetek zabaven. Slečna Alena se provdala za pana Smila a odstěhovala se do Bozkova. Pan Smil chtěl toto věno v restituci vysoudit. Jestli uspěl, to nevíme. Ale právo bylo na jeho straně. Před 550 lety - v roce 1463 zemřel majitel semilského panství pan Vaněk z Pecky a Železnice. Panství i s Bozkovem převzala jeho dcera Kateřina, která byla provdána za Protivu z Rožmitálu.

Před 540 lety - v roce 1473 právě pan Protiva zemřel a pro jeho manželku Kateřinu začala zlá doba. Pan Protiva se jen přizpůsobil, začal si dědictví nárokovat jeho bratr pan Lev z Rožmitálu. Za záminku si vzal fakt, že manželství paní Kateřiny bylo bezdětné. Soud o dědictví se táhnul 9 let. Potom došlo ke vzájemné dohodě. Panství bylo prodáno a zisk rozdělen polovinou mezi obě strany.

Před 520 lety - v roce 1493 synové Hynka z Valdštejna Jan a Bernard, kteří spravovali majetek po svém otci společně, prodali králi Vladislavu II. panství hradištského kláštera za 2 250 kop grošů. Jak veliké bylo, není známo. Nás to zajímá proto, že o něco později si oba bratři koupili od Mikuláše z Hořic semilské panství a s ním i Bozkov. Později koupili i návarovské panství, ale přestalo se jim dařit a zadlužili se. Situaci museli řešit prodejem obou panství. Ale to se stalo až v roce 1511. Jen pro zajímavost. Bernard byl od roku 1509 nejvyšším

mincmistrem v Čechách.

Nyní se skokem přesuneme do 17. století.

Před 390 lety - v roce 1623 získal Bozkov a semilské panství slavný Albrecht z Valdštejna. Panství bylo součástí konfiskace majetku Smiřických. Mezi majiteli Bozkova nebyla výraznější a významnější osobnost než náš nejslavnější vojevůdce Valdštejn.

Před 370 lety - v roce 1643 švédská armáda dobyla návarovský hrad. Malá hradní posádka bránila hrad 16 týdnů. Statečné obránce vedl rytíř Vincenc Lamotte z Frintropu. Po pádu Navarova Švédové obsadili i Bozkov. Utábořili se v kostele, kde spálili všechny sochy. Zkázou unikla jen socha Královny hor, která už byla v úkrytu na zámku Hrubý Rohozec, kam ji převezl majitel Bozkova a několika panství, generál Mikuláš Desfours. Jinak v Bozkově Švédové žádné škody nezpůsobili. Rytíř Vincenc Lamotte je pohřben v našem kostele.

Před 350 lety - v roce 1663 vyhověl majitel semilského panství Albrecht Maximilián Desfours prosbě semilského faráře Jana Vojtěcha Kaplána, který spravoval i Bozkov, a vrátil sochu Královny hor z Hrubého Rohozce do Bozkova. Socha byla přenesena ve slavnostním průvodu ze zámku až do bozkovského kostela. Bylo to o naší 1. pouti, 2. července. Šlo o nejdelší pobyt sochy Královny hor mimo Bozkov. Trval déle než 20 let.

Před 330 lety - v roce 1683 majitel semilského panství Albrecht Maximilián Desfours zemřel. Po jeho smrti spravovala rodový majetek jeho manželka Marie Polyxena. Tehdy šlo ještě o celý majetek, jak ho Desfoursové získali po dělení Valdštejnova panství. Teprve po založení současného bozkovského kostela rozdělila Marie Polyxena majetek mezi 3 své syny. Každý dostal jedno panství. Šlo o Hrubý Rohozec, Malou Skálu a Semily.

Před 320 lety - v roce 1693 došlo v Bozkově k významné události. Byl dostavěn náš kostel. Jeho stavba trvala 3 roky. Stavitelem byl Josef Vilém z Jičina. Vedoucím stavby byl hrabě Arnošt ze Šafgotšů. Krátce před dokončením stavby došlo k rozepři mezi ním a

hraběnkou Polyxenou, která si představovala, že v Bozkově bude stát bazilika. Jako ve Staré Boleslavi. To by ale vyžadovalo podstatně více financí, než kolik bylo paní hraběnkou vloženo jako bezúročná půjčka farnosti Bozkov. Nový kostel byl slavnostně otevřen na počátku října. Zasvěcen byl semilským farářem Vilémem Janoušem. Socha Královny hor byla přenesena na malém lešeníčku v průvodu ze starého do nového kostela. Lešeníčko nesly mladé hraběcí dcery Anna Polyxena a Ludmila, která později vstoupila v Praze do kláštera karmelitek a ještě později se zde stala abatyší. /Anna Eleonora/. Veškeré zařízení starého kostela bylo přeneseno do nového. Starý kostel byl poté zbořen. Část dřeva se použila na kruchtu nového a zbytek staviva se použil na obrubu hřbitova a stavbu kostelních předsíní. Zbytek dřeva byl prodán.

Před 260 lety - v roce 1753 zemřel majitel semilského panství hrabě Ferdinand Ignác Desfours. Jím semilská větev vymřela po meči. Z toho důvodu Ferdinand už před 5 lety prodal panství svému zetovi Václavu Carrettovi z Millesima. Bozkovskému kostelu odkázal 500 zlatých a každému kostelu na panství 1000 zlatých. Bozkov neošidil, protože v roce 1746 obnovil bozkovskou farnost a kryl všechny náklady s tím spojené. Náklady nebyly malé. Hrabě zaplatil stavbu fary a pro potřebu farnosti zřídil nadaci. Do ní vložil 5000 zlatých. Pětiprocentní úrok z tohoto kapitálu dostával farář na svůj plat. Z jeho panství každý rok dostal 10 sáhů dříví, 5 sudů piva a 6 sudů přívarku pivního. Na pohoštění poutníků ještě další 4 sudy piva.

My se nyní posuneme do doby nedávno minulé.

Před 90 lety - v roce 1923 byl Bozkov povýšen na městys. Toto označení by mohl používat stále.

Před 70 lety - v roce 1943 přišla do Bozkova jednotka Wermachtu. Ubytovala se v dnešní Dřevěnce a cvičila na okolních polích. Skládala se z chlapců ve věku 16 - 18 let.

Před 10 lety - v roce 2003 byla opravena Jiříčova Pieta. Opravu provedl akademický sochař Jiří Novák z Hrubé Skály. Socha byla i s příslušenstvím přemístěna za Skalky na nynější stanoviště.

Milí přátelé, Bozkováci i příznivci. Doputovali jsme společně z bozkovské minulosti do současnosti a hlavně na konec tohoto desetiletého seriálu. Doufám, že vás nenudil a toulky bozkovskou historií vás obohatily. Dějiny Bozkova nejsou dějinami obyčejné vesnice. To, co prožil Bozkov, neprožil jen tak někdo jiný. Proto jsme tuto zvláštní minulost navštívili. Musíme jí odpustit, že vše nám neodhalila a hlavně úplně začátky asi nikdy neodhalí. Svá tajemství si ponechá.

Chtěl bych vám poděkovat, že jste seriálu věnovali svoji pozornost a snad i přízeň.

Minulost Bozkova je uzavřena. Jeho přítomnost je v tuto chvíli dobrá. A budoucnost?

Přejeme našemu Bozkovu, aby vše dobré mu zůstalo a případně se vrátilo a vše špatné ho minulo. Ostatně, co čeká na Bozkov, to čeká i na jeho obyvatele. A tak se rozloučíme přáním našich předků. Provázej a ochraňuj vás Panna Maria Bozkovská.

Ludvík Kousal

Prodej vánočních kaprů

Kdy: **23. prosince 2013 od 9:00**

Kde: před Obecním úřadem v Bozkově

Za kolik:	kapr I (do 2,5 kg)	75,- Kč/kg
	kapr výběr (nad 2,5 kg)	85,- Kč/kg
	cena včetně zbavení života (dříve zabití)	
	vykuchání	10,-Kč
	odšupení	15,-Kč

Zveme Vás

Akce ještě v letošním roce:

24. 12. 2013	24:00 hodin	Husův sbor	Půlnoční bohoslužba
24. 12. 2013	24:00 hodin	kostel NPM	Půlnoční mše
25. 12. 2013	10:00 hodin	kostel NPM	Mše svatá
25. 12. 2013	20:00 hodin	sokolovna	Štěpánská disko
26. 12. 2013	10:00 hodin	kostel NPM	Mše svatá
26. 12. 2013	18:00 hodin	kostel NPM	Koncert Jizeranu
28. 12. 2013	15:00 hodin	sokolovna	divadlo Slaměný klobouk
	20:00 hodin	sokolovna	divadlo Slaměný klobouk

Akce na začátku roku 2014:

18. 01. 2014	20:00 hodin	sokolovna	Myslivecký bál
15. 02. 2014	13:30 hodin	sokolovna	Dětský maškarní bál
	20:00 hodin	sokolovna	Hasičský maškarní bál
15. 03. 2014	20:00 hodin	sokolovna	Brutus - taneční zábava
05. 04. 2014	20:00 hodin	sokolovna	Olympic – legendární skupina
19. 04. 2014	20:00 hodin	sokolovna	Velikonoční diskotéka
10. 05. 2014	20:00 hodin	sokolovna	Rockový Majáles

Pokud bude dostatek sněhu, můžete se těšit na závody na sánkách a autoskijérink.

Zpráva z obecní knihovny:

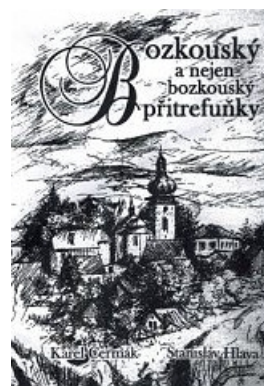
Zveme Vás do naší knihovny, kde jsou čtyřikrát do roka nové knihy zapůjčené z Okresní knihovny v Semilech.

Zveme i naše děti, kniha byla a je zdrojem nejen zábavy, ale i poučení.

Provoz na přelomu roku:

poslední půjčovný den čtvrtek 19. prosince 2013 od 15:00 do 18:00 hod.

první půjčovný den čtvrtek 9. ledna 2014 od 15:00 do 18:00 hod.

Nemáte ještě dárek pod stromeček? Na obecním úřadu lze zakoupit knížku úsměvných příběhů, na které se podíleli jen bozkovští občané. Ještě je několik kousků i prvního dílu.

Vánoční a novoroční přání s bozkovským motivem je také k zakoupení na našem obecním úřadu.

Bozkováček – občasník o lidech a pro lidi z naší obce – Vydává Obecní úřad v Bozkově.

Sestavil K. Čermák, grafická úprava V. Ouhrabka.

Fotografie: V tomto čísle najdete fotografie více autorů. Na jejich vzniku se podíleli pánové S. Kaucký, J. Šalda, K. Čermák mladší i starší, J. Hembal, J. Ouhrabka, archivy spolků a jiných subjektů.

Titulní fotografie Jaromír Ouhrabka

Toto vydání je dodáno do každé bozkovské domácnosti zdarma.

Tisk Obecní úřad v Bozkově.